

Η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στο Φανάρι

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε, σήμερα, Παρασκευή, 8 Απριλίου 2022, κατά την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι. Με τον Πατριάρχη συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Ικονίου κ. Θεόληπτος και Προύσης κ. Ιωακείμ.

Ο Παναγιώτατος ανέγνωσε την Α' Στάση των Χαιρετισμών και τις επόμενες τρεις ανέγνωσαν διαδοχικά οι Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας, Μυριοφύτου και Περιστάσεως και Μύρων.

Ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Γρηγόριος, Αρχιγραμματεὺς τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνέγνωσε τὴν Εγκύκλιο τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριάρχου γιὰ τὸν επικείμενο καθαγιασμό τοῦ Ἁγίου Μύρου.

Ἀκολουθεῖ ἡ εγκύκλιος τοῦ Παναγιωτάτου γιὰ τὸ Ἅγιο Μύρο:

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΙΕΡΩΙ ΚΛΗΡΩΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πανίερος θεσμός τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τυγχάνει ὁ καθαγιασμός τοῦ Ἁγίου Μύρου, τελούμενος ἀνά δεκαετίαν περίπου καί κατὰ τὴν Ἀγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα ἐν τῷ πανσέπτῳ καθ' ἡμᾶς Κέντρῳ. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, ἡ λειτουργικὴ χρῆσις τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀντικατέστησε παλαιόθεν τὴν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων μετάδοσιν τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς νεοφωτίστους χριστιανούς.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό ὁδηγοῦν τόν χριστώνυμον λαόν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀλήθειαν, καθοπλίζει τόν ἄρτι ἀναγεννηθέντα ἐν τῇ καλυμβήθρᾳ τοῦ Βαπτίσματος πρὸς αὔξησιν καί τελείωσιν τῆς ἀρξαμένης ἐν αὐτῷ νέας ζωῆς, ἐπισφραγίζον τὴν συσσωμάτωσιν αὐτοῦ εἰς τό Κυριακόν Σῶμα. Μετά τό εἰς Χριστόν Βάπτισμα, τὴν τριήμερον Ταφήν καί Ἀνάστασιν, ἰδοὺ ἡ τῆς Πεντηκοστῆς, διὰ τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἀνατέλλει ὥρα, ὅτε τό ἐκ πολλῶν ὑλικῶν εὖοσμον ἔλαιον, ὡς τό ἐν πυρίναις γλώσσαις Πνεῦμα, ἐπέρχεται καί χαριτώνει τόν νεόφυτον πιστόν, φανεροῦν αὐτῷ

ἀκαινοτόμητον τήν περί τῆς Ἀγίας Τριάδος Ἀλήθειαν, τήν βιουμένην καί φυλασσομένην ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τοῖς δόγμασι τῆς πίστεως, ἐν τῇ Θεῷ λατρείᾳ καί ἐν τῇ καλῇ μαρτυρίᾳ ἐν τῷ κόσμῳ, πάντοτε ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τόν αἰώνιον προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρωσιν τῆς Θεῆς Οἰκονομίας ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αἱ ἔννοιαι χρίσμα καί χάρισμα, αἱ ὁποῖαι, ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, συνοδεύουν τόν ἄνθρωπον, τόν ζῶντα καί ἀναστρεφόμενον ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου, τοῦ μή φέροντος θεάσθαι τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ μισοκάλου διαβόλου τό ἡγαπημένον αὐτοῦ δημιουργήμα, ἀποτελοῦν καί σήμερον τήν εἰδοποιόν διαφοράν ἐκ τῶν κοσμικῶν χαρισμάτων καί φυσικῶν καί ψυχικῶν ἱκανοτήτων. Πᾶν τό ἀγαθόν πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦτο καί πάντες ἀνεξαίρετως οἱ ἄνθρωποι φέρουν τήν πνοήν τοῦ Δημιουργοῦ ἐν αὐτοῖς. Ὅμως, αἱ ἐν Χριστῷ ἀρεταί, ἡ ἀγιότης, οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μόνον ἐν τῇ Μιᾷ, Ἀγίᾳ, Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ δύνανται νά βιωθοῦν ὡς ἐχέγγυον τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἥτις «φύεται μέν ἐν τῷδε τῷ βίῳ καί τάς ἀρχάς ἐντεῦθεν λαμβάνει, τελειοῦται δέ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, ἐπειδὴν εἰς ἐκείνην ἀφικώμεθα τήν ἡμέραν» (Νικόλαος Καβάσιλας).

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῷ χώρῳ καί τῷ τρόπῳ χριστοδωρήτου ἐν ἐλευθερίᾳ ζωῆς, ἀναδεικνύονται ἡ ποικιλία τῶν χορηγούμενων καί «διαιρουμένων» ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χαρισμάτων, ἀλλὰ καί ἡ ἐνωτική δύναμις καί ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Πνεύματος «συμφωνίας» καί «κοινωνίας», τοῦ «ὅλον συγκροτοῦντος τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Ἐν τό Κυριακόν Σῶμα, πολυειδῆ τά πνευματέμφορα δωρήματα, ἀγιοπνευματική ἡ ἀρτιότης τῆς ἐτερότητος καί τῆς ἐνότητος, τό ὅλον κεκοσμημένον διὰ τῆς Θεῆς χάριτος, τά πάντα λειτουργοῦντα πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ τῶν αἰωνίων καί τῶν θαυμασίων.

Ἐκφανσιν αὐτοῦ τοῦ ἥθους τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνελευθερίας ἀποτελεῖ καί ἡ καθιέρωσις τῆς ἐψήσεως καί τῆς καθαγιασέως τοῦ Ἁγίου Μύρου ὑπὸ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Τό γεγονός ὅτι αἱ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι προσφέρουν ἀπαραίτητα συστατικά καί εὐώδεις οὐσίας, συμβάλλουσαι εἰς τήν παρασκευήν τοῦ Ἁγίου Μύρου, καθὼς καί ἡ χρῆσις αὐτοῦ ὄχι μόνον εἰς τό μυστήριον τοῦ Χρίσματος, ἀλλὰ καί εἰς τήν ἀποδοχήν προσερχομένων εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν ἐτεροδόξων ἢ πεπτωκότων, εἰς τά ἐγκαίνια ναῶν, εἰς τήν καθοσίωσιν ἱερῶν θυσιαστηρίων καί ἀλλαχοῦ, εἶναι σύμβολον καί ἀπόδειξις τῆς ὁρατῆς πανορθοδόξου ἐνότητος, ἀπτή ἔκφρασις ὑγιοῦς ἐκκλησιολογίας καί σεβασμοῦ πρὸς μίαν μακροχρόνιον καί εὐλογημένην ἐκκλησιαστικὴν πρακτικὴν.

Χωροῦντες, ἔμπλεοι συγκινήσεως καί χαρᾶς, πρὸς τόν καθαγιασμόν τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἐπιθυμοῦμεν, προσφιλέστατα τέκνα, νά καταστήσωμεν ὑμᾶς, τό

φιλόχριστον ποίμνιον τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κοινωνούς τῆς εὐφροσύνης καί τῆς κατανύξεως, προτρεπόμενοι πάντας ὑμᾶς διά προσευχητικήν παρουσίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καί ὑπομιμνήσκοντες ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ Ἑλαίου καθαγίας ἀποτελεῖ μεγίστην εὐλογίαν διά τε τοὺς τελοῦντας αὐτήν καί διά τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν πνευματικὴν καί μυρίπνοον ταύτην πανήγυριν.

Ἡ δέ ἀείρυτος χάρις τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ εὐδοκία καί ἡ ἀγάπη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καί Πατρός, ὁ φωτισμός καί ἡ κοινωνία τοῦ Παναγίου Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

„βκβ’ Φεβρουαρίου κς’

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο